

Motion till riksdagen 2010/11:Ju304

av **Anders Åkesson och Roger Tiefensee (C)**

Tillståndskrav för så kallad åtelkamera

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om behovet av en lagändring när det gäller krav på tillstånd vid användning av åtelkamera.

Motivering

Vildsvinens utbredning och till följd därav skador och olyckor orsakade av vildsvin i vårt land ökar. Samhället uttalar därför en förväntan på en effektiviserad jakt på vildsvin i syfte att minska olägenheterna av en växande vildsvinsstam.

I syfte att öka kunskapen om och jakten av viltet finns idag tillgång till s.k. viltövervakningskameror. Det har blivit vanligt att jägare och markägare skaffar sig viltövervakningskameror i samband med jakt på vildsvin. Dessa kameror används vid s.k. åtelplatser där foder i syfte att locka till sig vildsvinen lagts ut. Syftet med dessa ”åtelkameror” är att både jägare och markägare ska skaffa sig kunskap om vildsvinens dygnsrytm och vilka individer som besöker platsen för att med denna kunskap kunna bedriva en korrekt och effektiv avskjutning. Sammantaget sker detta i syfte att möjliggöra och möta kravet på en effektiv jakt av vildsvin i vårt land.

Gällande lagstiftning för användande av kamera på det sätt som beskrivs ovan ställer krav på tillstånd för allmän kameraövervakning. Bestämmelsen avseende kameraövervakning på allmän plats har till syfte att minimera intrånget i vår personliga integritet. Strikt juridiskt är självklart en ”åtelplats” att betrakta som en allmän plats dit allmänheten har tillträde.

I lagen om kameraövervakning finns dock ingen särskild undantagsbestämmelse för viltövervakningskameror/åtelkameror som sätts ut i skog och mark i syfte att övervaka vilt. Lagens bokstav kan då tolkas som att det

Fel! Okänt namn på

fordras tillstånd för att sätta upp sådana eftersom allmänheten genom allemansrätten kan ha rätt att vistas på sådana platser. Länsstyrelserna, som förväntas bedöma inkomna ansökningar och ge erforderliga tillstånd, ger idag olika besked till de jägare som kontaktar dem för att reda ut begreppen. I de fall tillstånd har ansetts nödvändigt har tillstånd inte givits. Denna osäkerhet i lagens tillämpningsområde och de olika tolkningar av gällande lag som uppvisas av olika länsstyrelser måste snarast undanröjas genom ett förtydligande i lagen. Det är inte rimligt att lagen ska omfatta sådana situationer som de när viltövervakningskameror används i normalfallet enligt ovanstående beskrivning.

Risken för intrång i den personliga integriteten vid användande av en s.k. åtelkamera är försumbar och kravet på tillstånd försvårar i onödan den effektiva vildsvinsförvaltning som samhället så entusiastiskt efterfrågar. Lagen måste därför ändras så att kravet på tillstånd inte gäller för övervakningskameror som satts ut av jakträttsinnehavare med markägares tillstånd i syfte att övervaka vilt.

Stockholm den 25 oktober 2010

Anders Åkesson (C)

Roger Tiefensee (C)